

עלון קיבוץ ניר דוד (תל עמל)
ספטמבר 2021

צילום: אלי כרמל
עיבוד התמונה: לילי כרמל

ציור המנדלה: יעל ברקוביץ

מה בעלון

בעלון ספטמבר מבט על תקופה זו בגלגל השנה. תקופה שבה פרידות וסיומים נושקים להתחלות ומעברים. חגי תשרי הסתיימו, בואי בשלום שגרה ברוכה.

זו גם ההזדמנות לברך את **נבו רבין** שהתגייס לצה"ל [ולהציע לכל הורה או חבר לספר לי על אירועים ושינויים בגלגל השנה הפרטי של בנים, נערים וחברים. אשמח לעדכן ולברך]

כאן המקום לשלוח השתתפות בצער:

למורדי ועקנין היקר עם פטירת אביו, שמעון וקנין.

לנדב, איש המדיה שלנו, עם פטירת אביו.

עלון מס. 9 בשנת 2021, מס. 2275 למניין עלוני הקיבוץ

שותפים לעלון: אורי קלס / אסתי בר טל / אפרת שהם
בני משפחת להב / דגנית סברנסקי / דרור סגל
דרור עביצל / הילה גלמן / חנה מאירי / טל שיפוני
כרמל לבני / מליסה הארון-גופר / משפחת אביגד
משפחת הרצוג / משפחת ויטמן / משפחת מגל
עינת אזולאי ובני הנעורים / רוני בקל / שירי פירדמן

עיצוב הלוגו החדש: עדי מידה

צילומים: אלי כרמל / תרבות ניר דוד / דרור סגל

עיבוד תמונה: לילי כרמל

ציור מנדלה: יעל ברקוביץ

הפקת העלון בגרסת עיתון: ענת קרונר

עורכת: סמדר יחיאלי

עלון פנימי, כל הזכויות שמורות

הגיל הרך

חינוך וקהילה

עדכון מאסתי בר טל, רכזת הגיל הרך

"בשנה הבאה נשב על המרפסת
ונספר צפרים נודדות
ילדים בחפשה ישחקו תופסת
בין הבית לבין השדות
עוד תראה, עוד תראה,
כמה טוב יהיה בשנה, בשנה הבאה..."

מלים: אהוד מנור, לחן: נורית הירש

הורים יקרים וחברי הקהילה;

ראש השנה עבר, התחלנו שנה חדשה, שוב נשמעת אותה המנגינה של ימי תחילת השנה, ימים ראשונים של קליטה והסתגלות, התרגשות רבה לצד חששות וסימני שאלה, ציפייה, סקרנות ותקווה.

ברקע נשמעים קולות הילדים, קולות של בכי וצחוק, ונשמעים גם קולות הצוותים המסורים - מנחמים, מרגיעים ומעודדים.

בימי ההערכות הקצרים הספקנו לנקות, לסדר ולהכין את הבתים. גן ניצן נצבע כולו והחצר עברה מהפך, החלפנו, הוספנו וחיטאנו את החול בכל ארגזי החול של המערכת, וכל הצוותים עברו ריענון עזרה ראשונה/קורס עזרה ראשונה מלא ומורחב של 22 שעות.

קורס עזרה ראשונה לצוותים

אנו בתקופה מורכבת מאוד של בידודים, סגירת גנים, וניהול כוח אדם מאתגר במיוחד, וכל יום מביא עמו התמודדויות חדשות ולא פשוטות. יחד עם זאת אנו עושים כמיטב יכולתנו להפעיל את הגנים בצורה הטובה ביותר נוכח כל האתגרים.

בבית התינוקות הדס יש כרגע 6 תינוקות מתוקים, בהובלתה של ז'קי מסניק, יחד עם חן אקלר ורווית רבי. (במהלך השנה ייכנסו תינוקות נוספים והקבוצה תגיע לגודלה המקסימלי). בבית גפן מתחנכים כרגע 13 פעוטים, ובקרוב מאוד עתידים להיקלט שני פעוטים נוספים. אווה וייס מובילה את הבית יחד עם אולגה לוי, איריס לוי, מירי דהן וקיטן ברקוביץ. בבית כלנית 11 פעוטים בוגרים ונטשה בוגוסלובסקי מובילה את הבית יחד עם שושי מזרחי, סיון בסינה ופז יעקובי.

בית כלנית

בגן רימון 15 ילדי גן צעיר בהובלתה של יהודית רבין יחד עם אורנה טורקמן, מירב כראדי והגנת המשלימה מורן בן משה. בגן ניצן 27 ילדים בגילאי 4-6 שנים, בהובלתה של זיווית עשור, יחד עם חנה כהן, שוש קירמה, זוהר זריהן, מירי אריאלי, ציונה שלום, והגנת המשלימה רביד תבור.

פתחנו את השנה מוכנים וערוכים תודות לצוותים המסורים והמקסימים שלנו. חבלי ההסתגלות והקליטה לא קלים לעיתים, וגם חגי תשרי יצאו השנה צפופים במיוחד, אך אנו בימים טובים ומשמחים. שתהיה שנה טובה, בריאה, יצירתית, שגרתית, מלאת ילדים ועשייה.

עבודה בחצר בגן ניצן

מפגש בגן רימון

עולים לכיתה א'

טל שיפוני - ברכת ההורים של ילדי קבוצת "פֶּרְג" שעלו זה עתה לכיתה א'

ילדים אהובים שלנו.

עם המעבר שלכם לבית הספר, אנחנו רוצים לברך אתכם שתהייה דרככם סלולה בעניין, בחברות, בסקרנות, בשאילת שאלות, בתגליות מרתקות ובאתגרים רבים ומספקים.

מקווים שהשנה, בעקבות התקופה בה אנחנו נמצאים של תחלואה עולמית, נלמד לשנות דברים ושהשנה תהייה רגועה יותר, ברורה יותר, עם שיגרה מבורכת שבה תוכלו ללמוד ולהכיר חברים חדשים.

אנחנו ההורים, תמיד פה כדי לתמוך בדרככם החדשה, ללוות בקשיים וברגעים המשמחים ובעיקר לאהוב אתכם.

בברכת שנה טובה יותר.

הורכים האוהבים.

19 בנות ובנים עולים לכיתה א'!!

אליה שי גולן

בארי מסקין

אופק אביגד

אלון בהרי

דניאל שמאלי

יוני דותן

גאיה גוזלן ווגנרט

ירדן גובן

ירדן ורועי אריאלי

ליאור שטילרמן

ליאור רוזנפלד

נוגה שיפוני

מעין רשתי

ניר רבטל

עופרי מורגן

עלמה בלכר דגני

עמנואל בן גיאת

שחר איזמירלי

שירי פרידמן – פרידת הילדים וההורים מהחינוך המשלים

מי זוכר את הימים הראשונים שהגזלים שלנו עשו צעדיהם הראשונים בבית שקד? כמה מים עברו באסי? וכמה אנשי צוות, מדריכים/ות ורכזי חינוך – שכולם עשו ככל יכולתם לתמוך, להקל ולסייע לילדנו הצעירים והרכים בקליטתם בבלתי פורמאלי, ומשם להעביר אותם מבית שקד למועדון השקדייה, משנה לשנה בקבוצות השונות. לעיתים זה נראה כאילו היה זה רק אתמול, ופתאום אתם עומדים היום, כאן בגאון, זקופים וגבוהים עם הפנים למועדון הנעורים.

זה הרגע / הנה באה השעה / מה תביא איתה הרוח / מה ימיס את הדממה
ויש סיבות לכל דבר / יש חלום שלא נגמר / בסוף הדרך עוד תהיה מאושר

מכל השנים שלנו בא' ו', השנה וחצי האחרונות היו רכבת הרים מטורפת עבור כל העולם ועבורנו במיוחד - עם הכי הרבה תהפוכות, שינויים, חוסר בהירות והחלפות – צוותים, מנהלות, ומעל הכל – קורונה! שגם היא לא מרפה...
אבל כשהגלים מתחזקים – החזקים מתגלים....

והכי חזקות – הן קודם כל אלו שהתייצבו בחזית החינוך חברתי קהילתי בניר דוד ולקחו על עצמן את ניהול המשימה:
מליסה גופר כיו"ר **וענת כפרי** בניהול על עם כוחות על-חלל – הובלתן בהצלחה את המערכת בימים סוערים לחופש מוצלח ומלא. עם השפה הניר דודית המקומית, ההווי וההבנה להורים. קורונה, תו ירוק או סגול, ביטולים, שינויי תוכניות – הייתן שם עבורנו ועבור ילדינו לצלוח כל קושי.
מאחלים לנו שתמשיכו עוד מהטוב שאתן עושות לחינוך ולקהילה שלנו. ישר כוח!

ואחרי הכול, נגמר עוד קיץ מלא עשייה, חינוך וחוויות לחיים.
אז מה היה לנו הקיץ: צבע וקצפת, צבא ומשימות בלתי"ם, טיול זריחה ולילה לבן (חכו חכו), בריכה, סחנה, סרטים, אוכל ובעיקר הרבה-הרבה יחד, גיבוש, עזרה הדדית וחיבורים אנושיים.
בחופש הזה המשותף שלנו, השקעתן מחשבה ומאמץ להפוך כל יום לטוב יותר מקודמו, יצקתם ויצרתם עבור ילדינו עולם מלא שלם ומגוון של תוכן, הנעה, הנאה ולמידה. ליוויתן את ילדינו מילדות לבגרות באהבה גדולה, אכפתיות, מסירות ונתינה אינסופית, והכל תחת ניהולכן הבוגר (על אף גילכן הצעיר) - **נויה, הילי ושני**.

הייתה לכן הזכות (ולעיתים יותר החובה) ללוות אותם בתקופה האחרונה והמשמעותית הזו. נכנסתן לגלים הסוערים ואט אט פילסתן את הדרך והשקטתן את הרוחות. הייתה לי הזכות לראות אתכן בפעולה, בטיול: קשרים שרקמתן, פירגון לילדים ושחרור כשאפשר לצד החזקה וגבולות, שמירה על הביטחון ועל פרופורציות. יכולתן לראות כל ילד בקושי ובהצלחה – אם מקיא, עצוב או רטוב, מתגעגע, זקוק לחיבוק או בהיפר של דיבורים ולא מצליח להירדם בלילה... הייתן שם כל כולכן וזה היה מופלא, משמעותי ומשמח!

"בטח בעצמך, ברא לך חיים שתהיה מאושר לחיות כל חיך. חייה את חיך במלואם על ידי שתהפוך את הניצוצות הפנימיים הזעירים, של האפשרות ללהבות של הישג" [פוסטר ק' מקלילן].

רוצים להודות לכם על שידעתן להדליק את האש הפנימית בכן ובילדינו. על החיך, העזרה, העצה, ההקשבה, גם על הערות (שהיו מוצדקות) על כל התזכורות....

מאחלים לכן בהצלחה בהמשך, איתנו כאן ובלעדינו בכל מסלול שתבחרו.

תודה לנערות ולנערים הנהדרות והנהדרים על עזרתם הרבה בחופש ובכלל: עדי, יונתי, ליאור, אלון, יעל, תמיר – אתם מוסיפים משב רוח צעיר ושובב משמעותי ביותר.

זהו, תם ונשלם פרק חשוב ומשמעותי בחיי ילדינו, בוגרי כיתה ו' מקבוצת "כחל".

בהצלחה לכם, אוהבים ההורים.

18 בנים ובנות עולים לכיתה ז', ואלו הם:

יונתן סגל אביגיל רבטל יעל עסיס דניאל מגס

הילה גונן אורי חזן יהל בן גיאת נועם שדמי

נבו מגל נוגה אינדיך נהר אביגד נועה כץ

סיון כהן נועם פירדמן הילה רצון אופיר ורולקר

ניצן שרמן זיו ברייר

שירי פירדמן – ברכה לילדי שכבת כחל – העולים לכיתה ז'

פתאום נגמרה לנו, איתכם, גם תקופת בית הספר היסודי...

סיום תקופה שש-שנתית מרגש שכזה, שעבור חלקנו, ההורים, הוא ממש סיום בית ספר יסודי, עם הילד הצעיר במשפחה.

תקופה בה הפכתם מילדי גן, אפרוחים שצועדים לראשונה בבית הספר, לילדי בית ספר בוגרים המתנהלים עצמאית, מקדמים רעיונות, מובילים פעילויות, יוזמים ו... הופכים לנערות ונערים.

עברתם את אחת התקופות המאתגרות ביותר שהיו לנו, עם מגיפת הקורונה; הסגרים, הבידודים, החיסונים והבדיקות.

תקופה מאתגרת שביגרה אותכם מצד אחד, ומהצד השני היוותה הזדמנות להרחיב את נקודת המבט ולמצוא את הדרך הנכונה עבורכם, הזדמנות להתמודד בתוך מציאות משתנה וחסרת יציבות עם הרבה סימני שאלה וחששות (גם של המבוגרים).

הקבוצה בקיבוץ, קבוצת **כחל** המופלאה, הייתה מסגרת לנשום בה, להיפגש, לשחק ולחוות יחד גם בתקופה סוערת זו. הקבוצה הזו, תמשיך להיות העוגן שלכם. נאחל שהיא תהיה עוגן יציב, מחבק ומחזק.

התחלתם שנה חדשה עם העלייה לחטיבת הביניים, שלב חדש בחיים עם הזדמנות לאיחולים וקבלת צידה לדרך.

זכרו תמיד שאנחנו מאמינים בכם, במי שאתם באמת וביכולותיכם.

השתמשו בקול שלכם לפירגון ומילים טובות לאחר, באזנים שלכם לחמלה והקשבה. השתמשו בידיים שלכם לעשיית טוב ולבנייה, בראש שלכם לאמת ובלב שלכם לאהבה.

תהיו נכונים לנסות דברים חדשים, להתפתח, להעז ולהגשים. תהיו מוכנים גם לכישלונות: מאלו לומדים וצומחים, הם הזרז להתפתחות עם נקודת מבט נכונה.

פרפר בן יום שאל פרפר בן יומיים עד איזה גובה עפות הכנפיים?

ענה פרפר בן יומיים לפרפר בן יום: גובה הכנפיים הוא גובה החלום. [שלומית כהן אסיף]

לכו עם החלומות שלכם הכי רחוק בלי לתת לאף אחד להפריע לכם, עופו לגבהים חדשים.

היו פתוחים וקשובים (גם כשתחשבו שכבר יודעים הכל, זה מגיע מתישהו בגיל ההתבגרות...) להחכים וללמוד, לקבל את האחר, לתקשר טוב יותר, להיות ישרים וכנים ולהיות ערניים לגבולות שמציבים לכם. הם שם כדי לשמור עליכם.

אוהבים ובוטחים בכם,

ההורים

עינת אזולאי – בני ובנות הנעורים מסכמים את הקיץ

אחרי קיץ גדוש פעילויות, הנאה, למידה ובעיקר הרבה גיבוש ויחד, בחרנו לשתף אתכם בכמה פעילויות שהיו משמעותיות עבורנו:

ערב אוסקר - את השנה העברית סיכמנו בערב אוסקר מושקע ומפואר. עשינו מראש הצבעות לפי קטגוריות, הכנו פסלונים, תפאורה ואוכל.

אחים השנה: עמית ויובל ויטמן

ספורטאיות השנה: עדי פירדמן ויערה וגנר

נסיעה של כיתות ז'-ט' לקיבוץ סאסא, כשבדרך עצרנו בפיינטבול באיילת השחר. בקיבוץ סאסא קיימנו מפגש עם חיילים בחיל האיסוף בקרבי שמשרתים בגבול לבנון. שוחחנו איתם על התפקיד שלהם ועל השירות הצבאי. בסיום הבאנו להם מארזי ממתקים שאספנו בקיבוץ, זה הזמן לומר תודה לכל התורמים.

רפסודיה - לרפסודיה יצאנו כ-30 נערים ונערות מכיתות ט'-יב. בשבוע שקדם ליציאה, עשינו הכנה במועדון שכללה שיח בנושא אשר נבחר השנה לרפסודיה "רק בגלל הרוח", העוסק ברוח האדם. בעקבות השיח בחרנו את שמות המפרשים: "לא תוציאו לנו את הרוח מהמפרש" ו"מש(א)ב רוח ציבורי". עוד כללה ההכנה חלוקת התפקידים ביננו, ובניית הציפיות מהקבוצה.

הרפסודיה ארכה 3 ימים בהם בנינו את הרפסודות בשלבים, אירחנו במחנה שלנו מעגל שיח בנושא שירות משמעותי בצה"ל, טבלנו הרבה בכנרת והכרנו חברים חדשים. בסיום שלושת הימים חצינו את הכנרת עם הרפסודות מחוף חוקוק לחוף גולן והייתה לנו חוויה ענקית.

ציורי מדרכה בבית שקד- במהלך החופש עשינו פרויקט של ציורי מדרכה ברחבת בית שקד. ציירנו משחקי מדרכה שונים כדי שיהיה לילדי א'-ב' כיף לשחק בחוץ. אנחנו גאים בתוצאה ובעיקר שמחים לראות אותם נהנים מהמשחקים והציורים.

טיול לאילת - כמיטב המסורת, גם השנה נסענו בסיום הקיץ לטיול באילת. ישנו בנעורים של קיבוץ יטבתה, אותם כבר הכרנו מביקור שלהם אצלנו וכמובן ששתינו הרבה שוקו. באילת עשינו ספורט ימי, שנורקלים והיינו בטיילת, דרך נהדרת לסיים את החופש.

סיימנו את החופש עם **ערב בברכה**. פיצות ומתנפחים. קיבלנו את שכבת ז' החדשה - קבוצת כחל ונפרדנו מכרמל המדריכה שהמשיכה את דרכה ללימודים.

עם תחילת השנה התמקדנו בחגים, בהתחלות חדשות וקיבלנו את עידו המדריך החדש. שתהיה לכולם שנה נהדרת, מנערי ונערות ניר דוד.

מליסה הארון גופר – יו"ר חינוך

להורים שלום רב,

מאז כניסת נגיף הקורונה לחיינו, אנו נאלצים לא אחת להתאים עצמנו כהורים לשינויים ולתווך לילדינו את המציאות המשתנה. מערכת החינוך הפורמאלית והלא פורמאלית מחויבות אף הן להסתגל בהתאם למציאות החדשה והמשתנית תדיר.

חשוב לי לחדד כי על מנת לוודא מוגנות מקסימאלית עבור ילדי הגיל הרך, השקדיות ומועדון הנעורים, אנו מקפידים לפעול על פי הנחיות משרד הבריאות. זה המקום לציין כי מערכת הגיל הרך וחח"ק כפופים להנחיות הממשלה. לשאלות בנושא הנחיות קורונה יש לפנות לצוות צח"י קורונה.

ב"הנהלת חינוך הרחבה" הוחלט לעשות כל מאמץ אפשרי על מנת לשמור על שיגרת פעילות - פתיחת גנים וחח"ק ככל הניתן. לאור הסגרים, בידודים, תחלופת כוח אדם, אילוצי תקציב והנחיות הממשלה לעניין התנהלות בצל הנגיף, חלו גם שינויים בימים ושעות פתיחת המערכת, זאת לצד שמירה על שיגרת התוכנית המתודית – דידיקטית שהתוותה בתחילת השנה.

אנו ערים לכך כי החלטות הניהוליות של המערכת לא יענו על צרכי ו/או רצון כל ההורים וכי מטבע הדברים, תמיד יהיה מי שהחלטה איננה תואמת לצרכיו. אנו ממשיכים להזמין אתכם ההורים להביע עמדתכם, שביעות רצונכם כמו גם חוסר שביעות רצונכם, רעיונות לשיפור, הערות בונות ובכלל, חשוב לנו לקבל מכם משוב.

אם זאת, חשוב לי לפנות בבקשה כי הפניות תעשנה בצורה מכבדת ומתוך רצון אמיתי לבחון אפשרות לשינוי ולא שיח שתכליתו פורקן תסכול. במהלך החודשים האחרונים מנהלות המערכת, צוותי הגיל הרך כמו גם צוותי ההדרכה ספגו שיח תוקפני, מתריס ואף משפיל. חשוב לציין כי גם אם נעשתה טעות או התנהלות מצד אנשי צוות אשר לא מקובלת על ידיכם, יש לפנות באופן ישיר לעובדת או/למנהלת הישירה ולהביע חוסר שביעות הרצון בצורה מכבדת.

צוותי הגיל הרך וחח"ק עושים כמיטב יכולתם בתנאים הקיימים ויש לזכור כי גם הם חווים את חוסר הוודאות וחוסר היציבות לאור הקורונה. שיח פוגע אינו מקדם את האינטרס של כולנו עבור ילדינו - שמירה על יציבות הצוותים בגנים ובחח"ק.

בצר לנו בסוף נובמבר אנו נפרדים מאסתי בר טל, מנהלת הגיל הרך אשר הייתה איתנו שנתיים. שנתיים בהם באומץ רב עשתה שינויים רבים ושיפרה את איכות הטיפול לו זוכים התינוקות, הפעוטים וילדי הגנים. יש לנו עוד זמן למילות פרידה לכן פה אסיים.

בברכת בריאות טובה לכולנו והמשך עשייה מבורכת.

בהזדמנות זו מבקשת להודות לכל המתנדבים השותפים לעשייה החינוכית בקיבוץ.

תרבות וקהילה

חגי תשרי – הפעם בתמונות

הדר ברקוביץ תוקע בשופר, ערב ראש השנה תשפ"ב, על דשא הסרטים

מקשיבים למופע של שולי נתן

בונים סוכה קהילתית

מופע שנות ה-90 מחוץ
למועדון צעירים

קלאבקר הכסף נודד בין הסוכות
המשפחתיות וחד לנו חידות

הפנינג חג המים על הדשא

ניר דוד אימפריה [של פעילות גופנית]

הילה גלמן מגישה: בכל עלון היכרות עם פעילות ספורטיבית אחרת.
הפעם – שאלון לאפרת שהם מקימת קבוצת כדורעף נשים [אופציונלי גם לגברים]

ספרי על הקבוצה

הקבוצה התחילה לשחק ביולי בערך. מאז אני מלקטת שחקנים ואורבת להם במדרכות ובחדר האוכל (-: אז הנה הזדמנות לחשוף בעלון את קיום הקבוצה.

האם יש לכן שם? איך אתן נקראות בוואטסאפ?

כרגע נקראות פשוט "כדורעף ניר דוד"

מי המשתתפות?

הקבוצה מבוססת על בנות הקיבוץ, חלקן שיחקו כדורעף בעבר וחלקן מתחילות. בנוסף הצטרפו כמה בנות מהסביבה ששיחקו בעבר.

מה קורה במפגשים?

אימון בדרך כלל כולל קצת חימום עם כדור, ואח"כ משחקונים או משחק.

מתי אתן נפגשות?

במשך הקיץ שיחקנו בימי שני ב- 20:30 בהולצר. התכנון הוא להמשיך, בהנחה שיהיה לנו אולם גם במשך השנה.

למי פתוחה הקבוצה?

הקבוצה התחילה כקבוצה לבנות ניר דוד. מכיוון שכדורעף הוא ספורט קבוצתי ובשביל לקיים אימון נדרשת נוכחות מינימלית של משתתפים בכל מפגש, פתחתנו את הקבוצה גם לשחקניות מהאזור ששיחקו כדורעף בעבר ויש כמה בנות ברמה טובה שהצטרפו.

הקבוצה פתוחה גם לבנים שרוצים לבוא לשחק בכיף, וכמובן גם לנוער - אם יהיו מצטרפות/ים זו תהיה הזדמנות לחשוף את המשחק הכיפי הזה לגילאים צעירים יותר.

האם אפשר להצטרף לקבוצה?

בוודאי ואפילו רצוי... נשמח לשחקנים חדשים.

האם נדרשים כישורים קודמים?

נשמח לשחקנים ששיחקו כדורעף בעבר אבל גם כל אחד עם קואורדינציה לכדור ואהבת המשחק יתקבל בברכה.

האם יש מישהו שמאמן / מנחה אתכן?

כרגע אין מאמן. אולי בעתיד... תלוי באופי הקבוצה שתתגבש וברצון המשתתפים.

מה הערך המוסף של הקבוצה / פעילות?

בשבילי כדורעף הוא חיידק שנדבקים בו ויש בו חיבור בין דורי של אהבת המשחק ואהבה לספורט קבוצתי. בכל קבוצה שהייתי בה, הקבוצתיות גולשת גם לחברות ולהווי חברתי. מקווה שזה יקרה גם כאן.

חיי קהילה

רוני בקל – מכתב דעה

נכון, אין מקום בעולם בלי צעירים, זה טבע החיים. דור הולך ודור בא וכך צריך להיות. יחד עם זאת, הדור הצעיר בא למקום שמישהו הקים, וחיים אנשים במקום הזה. מטבע הדברים ישנן שתי אפשרויות:

- א- להצטרף לקיים ולחיות לפי כללי המקום.
- ב- לרצות לשנות.

ניקח את הקיבוץ שלנו; כל הזמן עולות הצעות לשינוי, מבלי לשאול את אלו שהחיים במקום שנים רבות אם הם בכלל רוצים שינויים, שינויים שטובים בעיקר לדור המצטרף. חילקו לנו מדי פעם הצעות, כאילו שואלים אותנו. הייתי באחד המפגשים, הוותיקים לא מעיזים לדבר ולא אומרים מה בליבם, ובעיקר לא מבינים את ההצעות לשינוי. יש חברים וותיקים שילדיהם בקיבוץ שאומרים למען הילדים אנו מוותרים, שיעשו מה שרוצים. כמובן שזו לא גישה מושכלת אפילו...

אני אישית מאמין בחיי קיבוץ, איני מאמין בשינויים שמציעים לנו השכם וערב. מכל השינויים עד היום ואלו העומדים בתור איני רואה אף שינוי שמטיב עם הוותיקים של המקום, להיפך; ההרגשה שלי היא שלא סופרים את הוותיקים וההצעות המוצעות הן עם אוריינטציה לא קיבוצית, אלא נוטה לאוריינטציה אישית, כל אחד לעצמו. כלומר, נגור במסגרת הגדר אבל כל אחד לעצמו, זה הכיוון הכללי. יש בקיבוץ מספר סטטוסים. עם כל הקושי, הנטייה שלי ליישר קו. פעם כולם היו באותו מעמד, אז אולי הצעות השינוי יקבלו כיוון יותר קיבוצי שיתופי.

הייתי רוצה לראות בגדול עוד הרבה מעשי התנדבות למען הקהילה הקיבוצית, אבל בצניעות ולא בכסף. אצל הוותיקים עדין קיימת רוח התנדבותית, ראה שרה גונן, עמרם שורר ועוד רבים.

אני סולד מהתופעה שניקוי המשרדים מאויש על ידי נשים מבית שאן, אפילו את השירותים של התקשורת והפלאפונים הן מנקות. מה קרה?? יש דבר יפה יותר מזה שבכל מקום תהיה תורנות יומית של העובדים במקום!?

אם מדברים על המשרדים, אחרי שהשקיעו לא מעט כסף ולקחו אמצעי יצור יקרים, יש ימים שבמשרדים יש 90% שכירים. גם אם נספור אותם זה 40-60 לטובת שכירים. לאן אנו מתדרדרים? מה עם החברים שלנו? יש לשלוח ע"ח הקיבוץ ולהכשיר חברים שלנו במקום להוציא אלפי שקלים החוצה.

בגלל שלא סופרים אחד את השני, קיימת תופעה שלא מתחסנים, מה שפעם לא יכול היה לקרות. לסיום, תופעה חדשה שהומצאה והיא סתימת פיות. בכל מקום דמוקרטי מותר וצריך להשמיע מספר דעות, גם נגד ההנהלה של הקיבוץ. זה לא עסק פרטי של המזכירות. המזכירות החליטה לסגור ערוצי תגובה למי שרוצה להתבטא אחרת. עלון הקיבוץ כלי מאוד חשוב בחיי קיבוצנו ואני אישית מנוי, לצערי גם כאן קיימת צנזורה שלא מביישת ימים עברו אפלים. זה מזכיר לי שפעם היה אסור לקרוא עיתון אחר מלבד "על המשמר".
מסתבר שהעולם שייך לצעירים!

תגובת עורכת העלון:

המילה "צנזורה" היא מילה שלילית, כי היא ביטוי לפעולה דִּרְקוֹנִית, שמישהו מפעיל מכוח סמכות, על מנת לשרת את השלטון. מציעה לך רוני להחליפה במילה "עריכה". עריכה היא התערבות מבוקרת בטקסט. בעולם שלנו יש שפע של זירות כתיבה בהן לא מתקיימים שום כללים ושום נורמות. אני באופן אישי מדירה רגלי מהן כי יש בהן הרבה טינופת. כמה טוב שבעולם הפרוץ בו אנו חיים, ניתן לקחת חלק במסגרות שבהן נעשית התערבות מבוקרת בטקסט!

רוני בקל על הלא מחוסנים

זו דעתי!

מבקשים מאיתנו הציבור לכתוב בנימוס בלי לפגוע באחרים, בקיצור לשמור על התבטאות בהתאם, ואני שואל בשביל מי? בשביל 3% מהציבור שמתנהג בשחצנות, בחוסר אכפתיות תוך זלזול מופגן כלפי יתר הציבור, ועוד דורשים הבנה.

מה לעשות שלא ניחנתי בכתיבה תרבותית, אבל לא מעט חברים כולל ד"ר אמנון התבטאו בצורה יפה ומנומקת והשאלה מה יצא מזה?

אני חושב שיש להתנהג בחוסר סבלנות כלפי הלא מחוסנים. יש לאכוף את הנהלים שקבע החוק בלי פשרות, זו זכותנו!

אני פונה למזכירות לטפל בדבר בלי עיכובים.
אני דורש לפרסם את שמם שנדע ממי להיזהר.

יש פרדוקס; אחת מהמשפחות הלא מחוסנות ביקשה לא מזמן מחברי הקיבוץ עזרה לבעיה אישית, והחברים התנדבו ועזרו. הם לא ידעו שהמשפחה לא מחוסנת. זה נקרא חטא על פשע וחוצפה.

זו דעתי!

תגובת לביא מאירי, מזכיר הקיבוץ ואשר אינדיך, רכז צוות צח"י קורונה:

נושא הקורונה מטופל על ידי צוות מיוחד שהוקם לטיפול בנושא ונקרא צוות צח"י קורונה. הצוות פועל רק על פי הנחיות המדינה ובהתאם להן.

כעקרון, כל משפחה שמבקשת עזרה (מכל סיבה שהיא) אנו מתייחסים לפנייתה. ללא קשר אם היא מחוסנת או לא – זה לא משנה וכמובן שלא שואלים.

אנשים בקהילה

שיחה עם דרור עביצל

לאחרונה הסתיימו בטוקיו המשחקים הפראלימפיים. שאלתי את עצמי, האם בקהילה שלנו חי אדם שעוסק בספורט כלשהו לצד מגבלה פיזית. ומי אם לא דרור הוא האיש המתאים?

תעודת זהות:

נולד ב-1970 וגדל בנצרת [היום נוף הגליל]
חי בניר דוד משנת 2003
עיסוק: מחלק עיתונים לבתי המנויים כבר 7 שנים
ומדי פעם משגיח על בחינות של האוניברסיטה הפתוחה
תחביבים: טבע וצילום
פעילות ספורטיבית: רכיבה

ספר על עצמך ועל הרכיבה

אני אוהב טבע, ינקתי את זה מילדות, אני מטייל מאז שאני זוכר את עצמי. בגלל שאני מתקשה בהליכה הגעתי לרכיבה על אופנים. למדתי לרכב רק בגיל 27 והתאהבתי. הייתה לי סבתא בקיבוץ אשדות יעקב ושם רכבו על אופנים, אבל אני גרתי בבית דירות מדורג, ואופנים לא התאימו. נולדתי עם C.P – שיתוק מוחין בשעת הלידה. הפגיעה שלי היא במערכת המוטורית ובדיבור. למדתי בבית ספר רגיל, ועשיתי בגרות חלקית.

אני לא יכול לרכב על אופנים רגילים בגלל שיווי משקל. אני יכול לרכב על אופנים עם 3 גלגלים, או אופני יד. אופני יד הם אופניים נמוכים, עם 3 גלגלים. רכבתי חצי שנה במסגרת של איל"ן חיפה, שם גם למדתי שחייה. אחר כך אימא שלי, זיכרה לברכה, הכירה לי את עמותת "אתגרים". ומאז ועד היום אני קשור בלב ובנפש לעמותה הזו. אני רוכב במסגרת העמותה כבר 25 שנים. התחלתי באתגרים בישוב מגדים, ועברתי לאתגרים בנהלל. ובכל השנים הללו, פעם בשבוע, ביום ג', חורף וקיץ, אני מגיע לחוג רכיבה. אנחנו רוכבים שעה וחצי בשטחים פתוחים. אתגרים בנהלל זה הבית, זה הבסיס של האופנים. המלווה שלי הוא משה פרנק מעין חרוד. הוא מעל 80, וכל שבוע אוסף אותי מנקודה בדרך ומחזיר אותי הנה לאחר האימון. עכשיו אין שם קבוצה של רוכבים, והחוג הוא של שנינו. כל אחד מאיתנו עולה על אופנים, ויוצאים לשדות. אני רוכב עם אופני יד שטח ומשה רוכב על אופני שטח רגילים (סינגלים). יש גם אופני יד המותאמים לרכיבה על כבישים, עם גלגל דק. על אופנים כאלו אני רוכב במרתונים של רכיבה, כמו סובב כינרת, שעל זה אספר בהמשך.

עד לפני חודשים רכבתי בפארק המעינות בתלת אופן הרגיל שלי. מאז שקיבלתי את אופני היד, אני רוכב עליהם. בשבילי רכיבה היא הנאה צרופה – כשאני יכול לחוות את הטבע שסביבי. אז אני פורח. ביום כיפור האחרון עשיתי מסע בכבישי העמק, לבד. המסלול היה: נ-ד, מסילות, שלוחות, כביש 90, עין הנצי"ב, מינוס מאתיים, עלייה מטורפת לבית שאן, צים סנטר, בית השיטה וחזרה הביתה. באופנים יש הילוכים, אחרת לא הייתי יכול לעלות את העליות הקשות. כל המסע, 29 ק"מ, לקח לי 3 שעות, [יש הוכחה לנתונים באפליקציה של רכיבה]. היה נפלא!

חוץ מהאימון בנהלל, אני יוצא כמה פעמים בשבוע לרכב להנאתי בפארק, יחד עם ריק מגס, או לבד.

אני לא אוהב תחרויות. אני רוכב להנאתי. מהירויות לא מעניינות אותי. האופנים הם קודם-כל כלי שמאפשר לי להיות בטבע. כשרוכבים מהר, הטבע חולף מבלי אפשר לראות אותו.

מה היה האתגר הגדול ביותר שלך ברכיבה?

האתגר הגדול ביותר שלי ברכיבה, היה הפעם הראשונה שהשלמתי את סובב כנרת. הקפתי אותה במלואה: 62 ק"מ מצמח עד צמח. בפעם הראשונה זה לקח לי כ-5 שעות. היום אני מקיף את הכנרת בשלוש וחצי שעות. סובב כנרת בשבילי זה יום שווה ערך לראש השנה ולפסח. חג לכל דבר ועניין. סיום הרכיבה הוא רגע של אושר עילאי. בפעם הראשונה שהשלמתי הקפה, בכיתי מרוב אושר. סובב כנרת יוצא בשבת הראשונה של חודש נובמבר. כבר השתתפתי 6 פעמים בהקפה, ובכל פעם אני משפר תוצאה. עבורי, סובב כנרת זה לא תחרותי. זה חוויתי, זה עממי, זה כיף. אני עושה את זה בגלל הנוף ובגלל הכנרת. מתי שאני מוצא נקודה יפה, אני עוצר להפסקה, או לאכול סנדוויץ'.
באתגרים יש חוק: אדם אף פעם לא רוכב לבד. תמיד רוכב איתו מלווה. גם בפעילות של המועדון וגם בתחרויות. משה פרנק הוא המלווה שלי ברכיבות. משה גם נסע עם שרונה [בת הזוג שלי] ואיתי לטיול באוסטריה.

עם משה פרנק,
בסיום סובב כנרת

תמיד תרכב?

עד יום מותי.

יש לי שני חלומות, שכדי להגשים אותם צריך לוגיסטיקה שאין לי. האחד, לקחת חודש חופש מהחיים, להגיע למטולה, ומשם לרכב עד אילת. זה דורש תכנונים נכונים ורכב מלווה. בשלב זה, זו פנטזיה לא מעשית. החלום השני, צנוע יותר, לעלות לגלבו, דרך העלייה משדה תרומות, שם העלייה יותר ארוכה אבל יותר מתונה. דרור, אני מאחלת לך שנים רבות של רכיבה מרוממת נפש. קהילת ניר דוד התעשרה בזכות אדם מיוחד כמוך. ואל חברי הקהילה: איך נעזור להגשים לדרור את החלום הצנוע יותר? לעלות ברכיבה עד פסגת הגלבו?

בן 80

דני מאירי בן 80

דני, אנחנו ביחד מעל 55 שנים. הקמנו משפחה, רווינו זמני נחת, שמחה ואושר, אך בצידם גם לא מעט קשיים. זכיתי לשותף אמיתי בכל הדרך שדרשה הרבה נסיעות, פגישות התלבטויות וכו'...

בקיבוץ התחלת דרכך כפרדסן מהשורה עד ניהול הפרדס. יצאת ללימודי כלכלה שקוצרו עקב מלחמת יום כיפור. מלאת לא מעט תפקידים, החל מרכז תרבות צעיר העובד בערבים ובלילות (כשגולת הכותרת הפקת ערב לכבוד להקת החיפושיות עליו אתה גאה עד היום), דרך גזברות ועוד. כ-25 שנים עבדת בתפקידי ניהול בתחום החקלאות שאיפשרו לך התפתחות רבה, לימוד, עניין והכרויות רבות עם מכובדים ופשוטי עם. נסיעות לארצות קרובות ורחוקות ועל הדרך גם חוויות נעימות. מאחלת לך הרבה נחת, בריאות ושמחה. אוהבת חנה.

בת 80

אילנה להב בת 80

אימא יקרה שלנו,

לפני כמה ימים, ביום ההולדת המשפחתי, חגגנו אותך – את מי שאת עבורנו
כאם וכאדם.

יכולנו להרגיש איך חוגגים איתנו ברוחם חניכייך לאורך השנים, והאנשים הרבים
שליווית בימים קשים – בלב שלם ובלי חשבון, במסירות וענייניות. בשקט.

אנו גאים שאת אימא שלנו, מאושרים שאת סבתא של ילדינו
אוהבים ומודים על הכול.

מאחלים שנים של אהבה ממך ואלייך. שלך תמיד –

לילך, לאה, יואב וורד.

בן 70

דודו לבני בן 70

אבא יקר, מזל טוב ליום הולדתך ה-70!

מאחלת לך עוד המון שנים של יצירה, טיולים,
מסעות והרפתקאות, תרבות, הנאה, חוויות
חדשות, חגיגות משותפות, רגעים מרגשים, צחוק,
והרבה נחת.

תודה על כל האהבה והתמיכה שאתה מעניק לי,
אוהבת וגאה בך תמיד, **כרמל**.

שחר הרצוג בת 20

לשחר, מאחלים לך הרבה הצלחה בכל מעשייך, ובכל דרך שתבחרי. באהבה רבה, מכל המשפחה.

בת 20

עומר מגל בן 10 [בנם של יעל וגיא]

עומר ילד מתוק שלנו מאחלים לך עוד שנים רבות של צחוק, כיף וסקרנות. שלב הזהב שלך והחיוך הזורח שלך יאירו דרכך להצלחה ואושר. אוהבים מאוד! מאחלת כל המשפחה.

בני 10

הילל אביגד בן 10 [בנם של זהר ומעיין]

הילל ילד קסם, נבון, טוב לב, אחראי ושמח. מאחלים לך ליום הולדתך העשירי, שתהיה זו שנה נהדרת, מעניינת ומלאת אור. אל תוותר על הדברים שחשובים לך, היה נדיב תמיד ועקשן כשצריך. הקשב לליבך והאמן בעצמך. אנחנו גאים בך מאוד ואוהבים אותך בלי סוף, ההורים והמשפחה.

בת 10

נועם ויטמן בת 10 [בתם של לירון ובוועז]
נועם המתוקה, מאחלים לך בריאות ואושר. שתמשיכי להיות
יפה, חכמה ומקסימה כפי שאת. אוהבים אותך מאוד!
מכל המשפחה.

נור עזרא זמיר, בתם של זהר ואלי,

נולדה ב-4.9.21,

נכדה למאיה ודב זמיר ז"ל.

דגנית סברנסקי נפרדת מדב זמיר

הו דב דב

הגעת אלינו מבית לוינשטיין לפני שש שנים וישר הכרזת שנולדת מחדש! שזהו היום המאושר בחייך. היית מלא אופטימיות, נכון לכל עבודה ומשימה, העיקר לחזור ולחיות, שתוכל לחזור לטייל ולצלם ולנסוע באופניים ולעשות את שביל ישראל ועוד ועוד תוכניות כרימון היו לך.

למדת לדבר, למדת ללכת, למדת לאכול. בסיזיפיות אין סופית ובהערכה עיוורת למאיה שלך שישבה לידך בארוחות ושמרה שתאכל לאט ויסודי, ונסעה איתך לטיפולים המיוחדים והקפידה שתעשה שיעורי בית של תרגילים קשים ומכאיבים.

"אם זה כואב זה לא נורא", נהגת לעודד את חבריך למעגל בהתעמלות הבוקר. "היום זה כואב אבל אם תתמיד אז מחר כבר יכאב פחות"

אחד משיעורי הבית שקיבלת מבית לוינשטיין היה חוברת מנדלות. "זה מחזק את היד ואת המוח", הסבירו לכם. ואתה, בסבלנות אין קץ ישבת שעות ומילאת מאות מנדלות צבעוניות מרהיבות ביופיין, צבעת כמו שאף אחד אחר לא צבע. רק אתה עם הסבלנות שלך והדיוק בפרטים. צבעת כמו שרק מי שהעולם שלו בפנים כל כך צבעוני יכול לצבוע.

וכל כך אהבת לשיר. וזכרת את כל המילים. והערצת את להקת הנח"ל והגבעטרון, ונעמי שמר ושירי-רחל ויגאל אלון ויצחק רבין וירושלים של זהב. והתגעגעת לקיבוץ של פעם ולחברים הוותיקים. וכל כך אהבת לספר איך הכרת את מאיה ואיך הגעת לעבוד בגן גורו, וכל כך אהבת לרקוד...

השתפרת והתחזקת ורצית לצאת, להתקדם, לחזור הביתה. מודה שאני מאוד פחדתי מהמהלך, כי חששתי מה יקרה אם הוא לא יצליח, והנה עברתם יחד לדירונית ולאחר מספר חודשים אף חזרתם לדירה שלכם, ולרגע היה נדמה שהניסוי הצליח ושהחששות מיותרים, שהנה הרצון מנצח, אך מתברר שהמציאות אכזרית יותר מכל דמיון ודווקא בשלב הזה חלתה מאיה, והמחלה הייתה קשה ומהירה. יהי זכרה של מאיה ברוך.

חזרת אלינו בלית ברירה, באופן זמני. "שלא תעלבי", הסברת לי, "אני מאוד שמח להיות כאן, אבל אני רק בן שבעים ויש לי עוד הרבה תוכניות, בעוד עשרים שנה, כשאני אהיה ממש זקן אני אשמח לבוא להזדקן אצלכם".

נוח על משכבך בשלום דב יקר שלי, כל כך הרבה רקדת ושרת בשש השנים האחרונות.

יהיו שירים וריקודים אלו מצבת שמחה לחייך.

לזכר חברינו ובנינו שנפטרו בחודש ספטמבר, אלול-תשרי

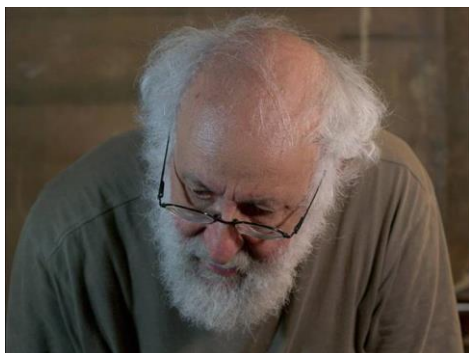
שם הנפטר	תאריך לועזי	תאריך עברי
לאה להב	12.9.1966	כ"ז אלול תשכ"ו
וובק (זאב) סלפטר	8.9.1986	ד' אלול תשמ"ו
רבקה ולדימרסקי	28.9.1988	י"ז תשרי תשמ"ט
יהושע שוכמן	21.9.1990	ב' תשרי תשנ"א
דבורה מידה	23.9.1995	כ"ח אלול תשנ"ה
סוניה קרונר	5.9.1996	כ"א אלול תשנ"ו
עמנואל אינהורן	1.9.1999	כ' אלול תשנ"ט
איזק (יצחק) פרמינגר	1.9.2001	י"ג אלול תשס"א
רפי עדן	21.9.2003	כ"ד אלול תשס"ג
אילן מוזר	26.9.2004	י"א תשרי תשס"ה
ברונקה זלוטניצקי	12.9.2005	ח' אלול תשס"ה
שמואל חרמוני	8.9.2007	כ"ה אלול תשס"ז
חיה ביכובסקי	28.9.2008	כ"ח אלול תשס"ח
שרה אברהמי	14.9.2010	ו' תשרי תשע"א
ידג'יה גייסט	29.09.2010	כ"א תשרי תשע"א
פולה איזנברג	14.09.2016	י"א אלול תשע"ו
רבקה צ'סלר	14.09.2018	ה' תשרי תשע"ט
דב זמיר	2.9.2021	כ"ה אלול תשפ"א

הסביבה הקרובה

דרור סגל – לא כל ישוב מקים בהצלחה מוזיאון

מעטים הקיבוצים והישובים הקטנים, שהקימו בתחומם מוזיאון מכובד. ודאי בשנות החמישים והשישים, ובאופן עצמאי. ניר דוד (תל עמל), הוא אחד מהם. סיפור הקמת המוזיאון לארכיאולוגיה אזרית וים תיכונית, מרתק וייחודי, כמעט בכל המובנים.

הכל החל בשלהי שנות החמישים של המאה העשרים. לניר דוד הגיע גרעין השומר הצעיר, חבריו משוויץ, אוסטריה ואיטליה. בין חברי הגרעין, היה בחור שוויצרי בשם **דני ליפשיץ**. איש מוכשר ורב פעלים. בין השאר הצליח לצבור מגיל שמונה ועד סיום לימודי התיכון, אוסף נדיר ביותר של חפצי אומנות עתיקים, יחידים במינם וסוגם, ודאי במזרח התיכון.

מימין: המוזיאון בשנים הראשונות לאחר הקמתו. הרעיון העיצובי, של מבנה ים תיכוני המשתלב בצניעות בנוף ובסביבה.

משמאל: האספן והצייר דן ליפשיץ לפני יותר מעשור

דני אסף כלי חרס צבעוניים, פסלים וצלמיות, כלי זכוכית, מטבעות, חפצי מתכת, תכשיטי זהב עתיקים ועוד. הוא קנה והחליף פריטים וצבר אוסף גדול ומרשים במיוחד. האוסף מייצג תרבויות עתיקות ששגשגו לחופי הים התיכון והאגאי. בין השאר מיוון והאיים, איטליה, אטרוסקים, פרס, מצריים ועוד. הוא הביא בדרך לא דרך את האוסף לארץ והשאיר אותו בקיבוץ ניר דוד, במבנה סמוך לחדר האוכל. התוכניות שלו השתנו והוא עזב את המדינה, מזה שנים רבות, מתגורר באיטליה ונחשב לצייר מפורסם. האוסף שנותר בקיבוץ, היווה סוג של זרז שחייב את אחסונו ברמה נאותה. קבוצת חברים מניר דוד, בראשותו של **אלעזר אונגר**, נרתמה לפרוייקט. בהקמת המוזיאון היו מעורבים גורמים חשובים מהארץ ומהעולם שגויסו לנושא: פוליטיקאים, אנשי רוח ואקדמיה, אנשי ממון וכדומה. בין השאר השתתפו במיזם, בהקמה ובליווי המוזיאון הצעיר: הברון רוטשילד ורבים נוספים. בוועד הכבוד היו בין השאר: מאיר יערי, מרטין בובר, אברהם שלונסקי, זלמן ארן, נתן אלטרמן, יגאל ידון, אברהם יפה, ורבים מהארכיאולוגים המובילים בארץ ובעולם.

בין התורמים החשובים להקמת המוזיאון, היה ד"ר וורנר בוקלמאן, ראש עיריית פרנקפורט. האיש היה ידיד אמת למוזיאון ולמדינה הצעירה. הוא גייס כסף להקמת אגף לזכרם של יהודי פרנקפורט שנספו בשואה. באותם ימים טרם נחתם הסכם השילומים ולרבים בארץ ובקיבוץ, היה קשה לקבל את הסיוע מגרמניה. התעורר ויכוח בו התערב אפילו אבא קובנר שכתב למזכירות המשק. לבסוף הוחלט להקים את המוזיאון, אך לא בלב הקיבוץ אלא בשוליו המערביים על גבעה יפה המשקיפה אל הנחל. אלא שאז הסתבר כי לא מדובר בגבעה טבעית תמימה, אלא בתל ארכיאולוגי; כפר ישראלי קדום מימי הבית הראשון. אם תרצו: תל עמל המקראית. אגף העתיקות, אישר חפירות הצלה הכרחיות שבוצעו בכל השטח שעליו נבנה המוזיאון. בחפירות תמכו והשתתפו מספר חברים מהקיבוץ. נתגלו שתי שכבות ישוב עיקריות: מערות קבורה מלפני כ-4000 שנה, ואלף שנים אחר כך התיישבו כאן הישראלים, בערך מימי שלמה המלך. עם סיום החפירות בראשית שנות השישים, נבנה המוזיאון בתכנון האדריכל שמואל פבזנר, אשר תכנן גם את בית התרבות בניר דוד. המוזיאון נחנך בדיוק ב-11.9.63, 38 שנים לפני שהתאריך הפך מפורסם בכל העולם, בנסיבות הרבה פחות משמחות.

כך ובמהלך השנים, התפתחו במוזיאון מספר אגפים: אולם יוון-רומא-אטרוסקים, שנתרם על ידי רוטשילד, אולם פרס-מצריים, בשניהם מוצג האוסף הנדיר של ליפשיץ. חלק מהפריטים המוצגים אצלנו, רואים רק במוזיאונים הגדולים בבירות העולם.

מדגם כלים המייצגים את האוסף

כלי זכוכית מאוספי המוזיאון. (צילום אריה גינתון)

אולם אחר שנתרם על ידי עיריית פרנקפורט, לזכר יהודי העיר, מכיל עתיקות מעמק בית שאן, לרבות הממצאים שנחשפו בתל מתחת למוזיאון. אגף אחר מוקדש לתערוכות מתחלפות. במוזיאון גם כיתת לימוד/סדנא וספרייה, בית בד משוחזר וחצר ובה פריטים ארכיטקטוניים מרחבי העמק.

האוסף הזר שהביא דן ליפשיץ לקיבוץ, נחשב ללא ספק לנדיר וייחודי, בקנה מידה לאומי ובין לאומי. הקמת המוזיאון, מהווה עוד מפעל ומיזם תרבותי, חינוכי ותיירותי מכובד, שנבנה ביזמת הקיבוץ ויזמת מספר חברים בתוכו.

בשנות התשעים של המאה העשרים, הוקם בגדה הצפונית של הנחל, מרכז חינוכי חומה ומגדל. בהמשך נבנה גשר מחבר בין המוזיאונים. מזה כשני עשורים שהמוזיאונים עובדים יחד כמוזיאון אחד המוכר ברשויות בשם "עקבות בעמק". כלומר סוג של קרייה מוזיאלית במזרח גן השלושה, הכוללת את שני המוזיאונים, מתקנים, תלים ארכיאולוגיים וטחנות הקמח. אנו עוסקים בהנחלת מורשת האדם, שחיי לאורך ובקרבת המעיינות, מהתקופה הפרהיסטורית ועד לציונות המתחדשת בתקופה המודרנית.

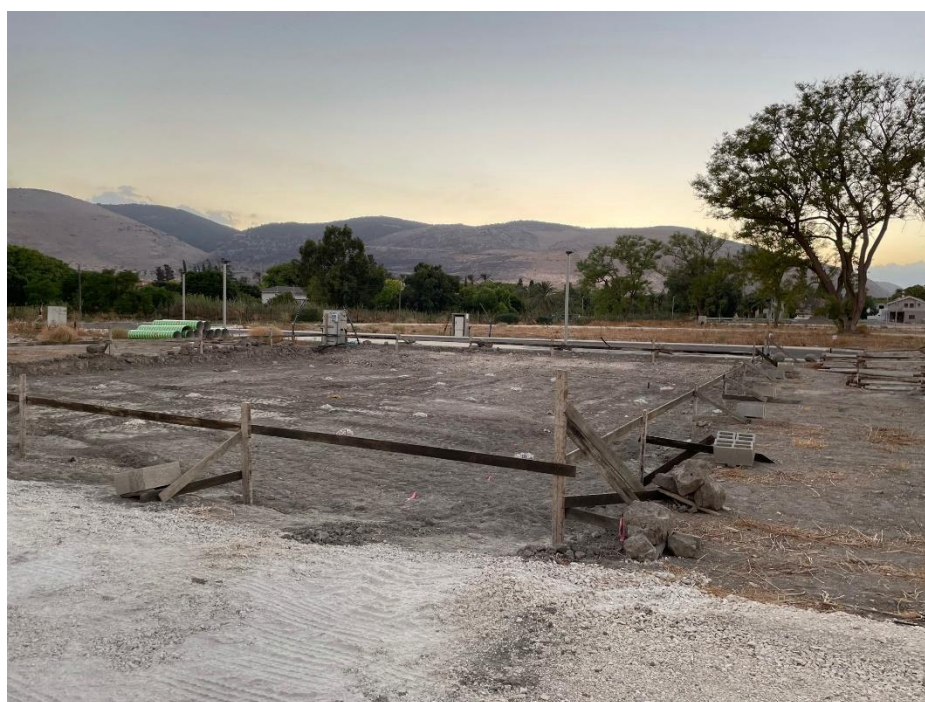
המוזיאונים מוכרים על ידי המדינה ושייכים מנהלית לגן השלושה. אולם אין לנתק את הקשר ההיסטורי של הקמתם הפיזית והמורשת שמציגים, לקיבוץ ניר דוד (תל עמל).

אנו מנצלים במה זו, לחזור ולהזמין את חברי הקיבוץ ותושביו, לגלות מעורבות ולשמור על קשר עם המוזיאון, במגוון דרכים: בביקורים, עבודת מתנדבים, כנהוג ברחבי הארץ ובעולם וכן בתרומת פריטים עתיקים, המתגלים באקראי ויכולים לשפוך אור על ההיסטוריה של האזור ולהנחיל מידע והמחשה בפעילויות חינוכיות.

אולימפיאדות בסגנון יוון הקדומה, בחצרות ואולמות המוזיאון

ורגע לפני התשבץ.... סנונית ראשונה משכונת הכרם:
משפחת גרינברג החלה לבנות את קינה

תשבץ הגיון – הוריקן [אורי קלס]

6		5		4		3	2	1
					8			7
	12		11		10			9
			15			14		13
							16	
19			18					17
	22			21				20
		24		23				
		26						25

ה ג ד ר ו ת

מאונך

מאוזן

<ol style="list-style-type: none"> 1. או בנר או חכם מאיתנו (4) 2. תומכת לידה בסוף... פרגנו לכולם (3-4) 3+9 מאוזן הערכה על השולחן (4) 4. היא עפה בכל הכיוונים (3) 5. רני בפור עם כפיס עץ (6) 6. גר בנס כשחצה באדום (4) 8. בלום אחל שזו כנראה המציאות (2-4) 11. טוב לפי שינוי גזע הכלב (6) 12. נדו בגולה במיוחד בוונציה (7) 14. מההשריה הזו היא המילה האחרונה (6) 17. ביקש סליחה פה במעבר הכבישים (4) 19. למד אחרי הטוסט שזה לא קשה (4) 21. לציץ או למח העצם? (3) 24. בגלל ששב ירביץ (2) 	<ol style="list-style-type: none"> 1. בנק שם תף במתכות (3) 4. בסין פו יושב בחלק העליון של האוניה (5) 7. סגלגל? או שאין בו כלום? (5) 9. ראו "3 מאונך" 10. אספר מחוץ לעיר שזו תסמונת? (6) 13. בהמה שבה עם כלי נשק קדום (4) 15. נו תכניס ביס ויברח (4) 16. לגמרי לגמרי נחליט לו אחרת (7) 17. ולמה אחרת הם ערבבו? (4) 18. חוץ לא עבה זה בלאגן (4) 20. מחו למי שאחרת נעים לו (2-4) 22. נהר ששב בשבילו (2) 23. זה לא חיובי לי בשלי (5) 25. הופרד אחרת בפרעות האלו (בגדד) (5) 26. הלך אחרת כששתה זאת (3)
--	--